

Un profesor de psihologie le-a cerut elevilor săi liceeni să traducă printr-o metaforă imaginea dintr-un tablou, care avea drept concept o navă militară. După o sută de sugestii, a venit și scipirea de geniu. Percepția s-a decriptat prin comparația *o cămilă a Danubiului*. Exact așa pare și punctul de lucru pentru mentenanța tehnicii de la bordul navelor fluviale, atelierul și docul plutitor, din compunerea Secției 325 Logistice, unitate subordonată Bazei Navale.

Locotenent-colonel

Dănuț CĂLDĂRARU

Foto: plutonier Mihai EGOROV

Cei care l-au înțeles pe Fullton

Robert Fullton este inventatorul mașinii cu abur. Amănunt pe care îl știu bine subordonații maistrului militar principal de marină, Ion Ardeleanu. Secția motoare funcționează din plin. Mașinile cu aburi și pompele de incendiu vibrează din toate racordurile, aparatele și indicatoarele pentru parametrii proprii alunecă pe gradațiile ușor vizibile, chiar și pentru neobișnuitul oaspete. Personalul civil contractual Ion Cerneșencu și gradatul voluntar Cristi Sandu sunt ocupați cu demontarea unui motor de vapor. Cu ajutorul unei comenzi electrice, mănuiesc macaraua electromagnetă până aproape de accesul principal. Cincizeci de chei cu forme diferite așteaptă să fie încercate pe părțile fixe ale agregatului. Oamenii sunt calmi și își cunosc *adversarul*. Doar că, acum, este altceva. Arborele cotit are defecte majore și nu pot fi corectate decât prin prelucrări mecanice speciale. Paradoxul este că în atelierul plutitor sunt majoritatea mașinilor, unele potrivite unor fluxuri tehnologice complicate. Dar când vine vorba despre sensibilități, cum ar fi operația de rectificare la toleranțe foarte mici, tehnicienii își declină competența. Lucrarea nu se poate face aici, pe vaporul capabil să asigure mentenanța tehnicii de la bordurile navelor fluviale, așa că se apelează la atelierele de profil din oraș. Un telefon dat de maistrul militar Ardeleanu și, gata, într-o oră, arborele poate fi montat, iar motorul primește girul de bun pentru funcționare. Nu-i ușor, ca într-un spațiu destul

CĂMILA DANUBIULUI

de restrâns, manevrele de ampoare să aibă efect. Poate antrenamentul, experiența, expertizarea pe post sunt premisele care ne conving despre valoarea unor practicieni. Din fericire pentru noi, meseriașii pentru tehnica de navigație l-au înțeles pe Fullton. Cine îi înțelege pe precursori sigur vor face față oricărei situații de viață.

Sanitarii navelor

Găsești imediat atelierul pentru întrețineri și reparații la corpurile navelor. După zgomot. Taișurile mașinilor de debitat lovesc în nervurile tablelor groase de câțiva centimetri. Civili Vasile Tița și Ion Roșca sunt concentrați la forma finală a produsului pe care îl au de realizat. După câteva minute de studiu pe planul tehnologic, se deplasează spre bancul amenajat pentru sudura electrică. Dispozitivul ajutor creat în atelier permite fixarea unui ax, care necesită umplerea unor spații cu puncte de sudură. Fumul născut din intensitatea arcului electric nu-ți dă voie să te apropii cu mai mult de doi pași. Noroc de zâmbetul amabil al lui Vasile Tița, care își scoate mănușile de protecție și salută respectuos. Meseriașii din subordinea maistrului principal Vasile Borș, șeful Secției reparații și întrețineri nave, au depășit demult

statutul de executanți. Ei sunt *sanitarii* navelor. Din cauză că proiectele pe care le dezvoltă în timp ajută la estetica și protecția vapoarelor, indiferent dacă au destinația pentru luptă ori pentru misiuni auxiliare.

Doi, mai mare decât cinci!

Paradoxul nu are menirea să înfrumusețeze discursul jurnalist. Este o realitate la cei care deservește toate mașinile unelte din atelierul de prelucrări mecanice. Civili Gheorghe Parfene și Petre Andreev sunt strungari cu 20 de ani de experiență. Au învățat meseria în Șantierul naval din Tulcea. Când s-au angajat la unitate, au susținut o probă practică și un test de pregătire teoretică. La început, în secție au fost încadrați cinci specialiști, strungari, frezori, filetatori – găuritori. Prin redimensionarea microstructurii, s-a ajuns la *impresionanta* cifră de doi strungari. Pentru normarea muncii, nu este un lucru simplu. Într-o lună, în atelier se execută peste patru mii de operații tehnologice, la șapte mașini. În astfel de condiții, chiar pentru privitori, este imposibil de crezut că randamentul poate fi unul pe măsură. Interesant devine și comentariul din

care, sigur, se reține absența unor mecanici și electricieni de întreținere a utilajelor. Doar doi oameni buni la toate înseamnă mulțumire pe moment. Perspectiva este supărătoare pentru activitatea productivă, pentru psihicul și fizicul oamenilor.

Informația bumerang

Atelierul și docul plutitor alcătuiesc o uzină în toată puterea cuvântului. De aceea, firesc ar fi ca beneficiile personalului să aibă și ele compatibilitate cu ceea ce am spus prin semnificația comparației. Condițiile de lucru sunt cu totul speciale. Deși oamenii nu se plâng de vidul în legislație, totuși, îi întreabă pe misionari cum s-ar putea câștiga sporul pentru particularitățile activității lor. Colegii din afara Ministerului Apărării primesc trei, șase luni pe an la vechimea în sfera producției materiale. Răspunsurile celor în drept sunt scurte, clare, precise. Nu există bază legală. Potrivit articolelor din Constituție, au dreptul să se adreseze structurilor competente. Până la ora documentării, nu se cunoștea nimic despre solicitările personalului civil contractual ce lucrează în condiții deloc ușoare, la mentenanța sistemelor tehnice de pe navele fluviale.

